

Képzeliük el, hogyan szólalna meg egy grandiózus és sokszereplős darab, ha nem volna senki, aki irányít, és a zenekari tagok magukra vagy a zenésztársukra hagyatkozva igyekeznének követni a darabot, megtalálni, hogy éppen hol is tartanak a zenei folyamatban, és milyen tempóban kellene belépniük. Elengedhetetlen, hogy a zenekar minden tagja a karmester intésére lépjen be, rossz belegondolni, mi történne, ha a hátrább elhelyezkedő szólamokban, vagy azokban, ahol éppen hosszabb szünet volt előírva, csak akkor kapnának észbe a zenészek, ha már a másik hangszer hangja odaért hozzájuk.

Medveczky Szabolcs zeneszerző, karmester, a Győri Nemzeti Színház korrepetitora, a Komáromi Kamarazenekar művészeti vezetője 1979. június 15-én született Budapesten zenész család sarjaként. Édesapja Medveczky Ádám Kossuth-díjas karmester, az Operaház mesterművésze, édesanyja, Gesler Julianna zenetanár. Zenei pályáját 1985 -ben kezdte el Balázs Oszkárnál ütőhangszer szakon a III. kerületi zeneiskolában, majd sikeres felvételt nyert 1993-ban a pesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola és Gimnázium ütőhangszeres szakára. Itt Holló Aurél és B. Nagy Tünde voltak tanárai. 1998-ban felvették Győrbe a Széchenyi István Főiskolára Váray László tanár úrhoz. 2002-ben diplomázott ütőhangszertanár és kamarazenei szakirányon. Rövidebb ideig tanított Albertirsán és Komáromban. 2006-tól a Győri Nemzeti Színház korrepetitora. Számos darabnak nemcsak zenés betanítója; 2016-ban a *Beatles*-szel debütált a színházban

karmesterként. 2017 –ben a Margitszigeti Szabadtéri Játékokon vezényelte a

Doktor Zsivágó

musicalt, illetve Győrben beugrott a

Bál a Savoy-ban

operettbe. 2008-tól a Komáromi Kamarazenekar művészeti vezetője. Zenekarában minden fajta életkorú ember előfordul. Fontosnak tartja a fiatal művészek zenekari játékokra való nevelését, illetve a zenekari etikett betartását minden korosztály számára. Három éve alapították meg egyesületüket, hogy állami támogatást remélve fejlődésük töretlen maradjon. 2008-ban a Teátrum Színházzal együtt mutatták be Erkel:

Bánk bán

című operáját. Majd ez követte Lehár:

Luxemburg grófja operett

je. 2015-ben a felvidéki Komárom Tiszti Pavilonjában vezényelte Haydn

A központi zenei erő képviselője

Írta: Administrator

2017. szeptember 08. péntek, 10:25 -

A patikus

című vígoperáját. 2016. április 30-án Verdi:

La Traviata

c. operájának koncertszerű előadása volt hatalmas siker; a Komáromi Városi Művelődési Központ színháztermében. 2016. november 26-án a Komáromi Kamarazenekar Medveczky Szabolcs vezényletével adott adventi hangversenyt a Magyarország Háza Corvin termében.

Zeneszerzői munkái: *Ali Khodzsa és a bölcs kisleány* (2009), *Komáromi Ünnepi Mise* (2009), *Happy Birthday Party*

(2010),

Zongoraverseny

op. 8.

(2012),

Concertino hegedűre és zongorára

(2012),

Szvit zenekarra

(2015),

Kőszívű ember fiai

(társzerző Másik Lehel) (2016),

Tata 1956

(50 éves a forradalom), (2016),

Miatyánk

(2016).

Zenekara számára számos átíratott készített: – a teljesség igénye nélkül – Walt Disney mesék átírata, Bohémélet -keresztmetszet, Verdiana.

2012-ben Komárom Város Kultúrájáért Díjjal tüntették ki.

A nyár eleje eléggé sűrű volt számodra, hiszen be kellett ugranod karmesterként a Bál a Savoyban

perettbe, ezt követte egy fellépés az esztergomi ferences templomban, és mindezt betetőzve a Margitszigeti Szabadtéri Színpadon vezényelted a Doktor Zsivágó

musicalt. Milyen értés volt ott dirigálni, a pulpituson állni?

–Fantasztikus élmény volt! Sok kiváló kollégával dolgozhattam együtt, és a szigetnek van egy leírhatatlan a miliója. Tény, hogy mindkét napon voltak kisebb bökkenők. Az első úgymond természeti jellegű, mert végig esett, így külön ügyelni kellett az elektronikus hangszerekre, és a fény-és hangtechnikára. A másik előadáson pedig a forgószínpad – amit nem mit hoztunk Győrből – állt le az előadás egyharmadánál, és utána egy beállításban kellett eljátszani a darabot. A színészeknek és nekem is egy új helyzetet kellett megszokni. Néha több, néha kevesebb lett az átváltás alatti zene. Így improvizálnom kellett az egész folyamatra. Eddig zárt helyen, kőszínházakban, művelődési központokban, templomokban vezényeltem, és a Margitszigeten kissé távol volt tőlem a közönség. Az a közönség, akinek annyira tetszett a darab, hogy csurom vizesen, átázva végigülték.

Miért baj, ha messze ül a publikum a karmestertől, a színészektől?

–A közönség és művész viszonya elképesztően fontos. A kölcsönhatás folyamatos, ha beül az előadásunkra egy rendkívül értő, felszabadult közönség, akkor a mi művészeink szinte szárnyalnak, a legjobbat hozzák ki önmagukból, szinte erőn és képzeleten felül teljesítenek. Számunkra lényeges a közönség reakciója, de ha messze van tőlünk a nézőtér, azt alig érzékeljük.

A színész a közönséggel szemben játszik, de a karmester, akinek a hátát látjuk, szintén érzi a

nézők reakcióját?

–A karmester áll a közönség és a színpad között. Mondhatjuk, közvetítőantennaként átadja a közönség reakcióját a játszó művészek felé. Például, mikor a Győri Nemzeti Színházban vezényelem a *Beatles*-t sokkal hamarabb érzékelem a nézői reakciókat, mint azok, akik a színpadon állnak.

Említetted, hogy a szabadtéren improvizálni kellett. Ez mekkora kihívást jelentett? Hiszen nem sok idő volt átbeszélni a zenészekkel, hogy melyik átvezető zene meddig tartson.

–Általában megmaradtak a zenei szövetek, de közöltem a zenekari tagokkal, hogy jobban figyeljenek rám, mert lehet, több vagy kevesebb taktust játszunk belőlük.

Itt térjünk rá arra, amit a laikusok többször felvetnek: mi szükség van a karmesterre, hiszen a zenészek ismerik a kottát? Miért kell, hogy valaki egy pálcával vagy esetleg puszta kézzel odaálljon a zenekar elé, és különböző látszólag rendszertelen kézmozdulatokkal irányítsa az együttest?

–Képzeld el, hogyan szólalna meg egy grandiózus és sokszereplős darab, ha nem volna senki, aki irányít, és a zenekari tagok magukra vagy a zenésztársukra hagyatkozva igyekeznének követni a darabot, megtalálni, hogy éppen hol is tartanak a zenei folyamatban, és milyen tempóban kellene belépniük. Elengedhetetlen, hogy a zenekar minden tagja a karmester intésére lépjen be, rossz belegondolni, mi történne, ha a hátrább elhelyezkedő szólamokban, vagy azokban, ahol éppen hosszabb szünet volt előírva, csak akkor kapnának észbe a zenészek, ha már a másik hangszer hangja odaért hozzájuk. Régen, még a romantika korában is előfordult, hogy karmester nélkül játszottak. Ez idővel megváltozott. Még a mai musical-és rockopera-játszáshoz is szükséges a karmester jelenléte. Előfordul, hogy mondjuk, azt mondja a rendező a *Jézus Krisztus Szupersztár*-nál, hogy kér egy átvezető zenét, míg a színpadkép átváltozik. Akkor addig kell vezényelni ezt a zenét, míg át nem forog a színpad, vagy be nem érkezik a színre a szereplő, a díszletelem, vagy új fények nem jelennek meg a színen. A musicaleknél és a rockoperáknál már létezik rendezői és zenei szabadság is – ami egy operánál elképzelhetetlen, mert például az *Aida* bevonulási indulót nem lehet tovább játszani csak azért, mert a rendező még több elefántot akar a színpadon.

Ilyen esetekben a rendező diktál a karmesternek?

–Sosem diktál, hanem kér. A jó rendező megbeszéli a karmesterrel ezeket az átvezető zenéket. Hála Istennek, akikkel együtt dolgoztam, kompromisszumot kötöttünk. Tehát nem ment a rendezés a zene rovására.

Mi számít jobban a közönség, vagy a szakma véleménye?

–Kiemelkedően fontos a közönség és a szakma véleménye. Van egy belső mércém, aminek szeretek maradéktalanul megfelelni, de a szakmai visszajelzések ennél fontosabbak. Akkor örülök, ha az igazgató, Forgács Péter, a zeneigazgató, Silló István és a közönség egyaránt elégedett a munkámmal. Ez a három alappillér fontos számomra. Természetesen jól esik, amikor a színészek, énekesek, és a zenekari kollegák megdicsérnek, de az építő jellegű kritikáikra is adok. A színpadi művészekkel korrepetitorként dolgozom együtt, így kialakul velük egy remek munkaviszony, és a próbákon már képes vagyok mozgásukból, lélegzetvételükből lekövetni azt, hogy miként teljesítenek, hogyan énekelnek. Ebben segít, hogy győri színházban az elmúlt években nagyon komoly műhelymunkát végeztünk el. A társulat olyan alkotóközösségé vált, amelynek tagjai szeretnek és tudnak is dolgozni, amit a közönség és a szakma is elismer. Ha már a közönséget említettük, lényeges a nézőszám. Amikor egy darabra szerződik a színház, akkor bizonyos darabszámot kell teljesíteni. A Zsivágó esetében, ha jól tudom 50 darabra szerződött a vezetőség a Broadway-val. Ha ezt a számot nem érjük el, az bukást jelent. Ha viszont már 52-55 alkalommal játsszuk a darabot, az a biztos siker. 700-800 néző fér el a győri színház nézőterén, így mindent meg kell tennünk egy nagyszínházi produkció sikere érdekében.

Ki valójában a korrepetitor, és miért van rá szükség?

–Minden opera-és musicalszerep, sőt minden dal megtanulásához elengedhetetlen a korrepetitor jelenléte. A szerzők napjainkban is megírják a műveket, a korrepetitorok megtanulják, majd kemény munkával megtanítják az előadóknak.

Hogyan lehet megtanulni ezt az érdekes szakmát?

–Alapvetően azt kell leszögezni, hogy ezt csak gyakorlatban lehet megtanulni. A hangszer tanuláshoz hasonlóan alapokat lehet kigyakorolni, bizonyos szabályszerűségeket rögzíteni. A zene állandó változását kell megélni és az előadók pillanatonkénti érzésvilágát visszaadni.

Műsorra tűz a színház egy zenés darabot. Ezután kivel és mit beszél meg a korrepetitor?

–Az igazgatóval és rendezővel megbeszéljük, mely részek mennek, és miket húzunk ki. Ezután kezdődnek az énekórák a színészekkel. Eleinte külön tanítom őket, majd ha több részt megtanultak, akkor jön az összeéneklés. A színpadi próbára már szerep-énektudással kell érkezniük a színészeknek, énekesnek. A rendezői próbákon pedig átveszi a karmester szerepét.

A zenés darabokban nem csak operaénekesek játszanak?

–Csak az operákban szerepelnek operaénekesek, sőt a kisebb szerepeket néha jó hangú színészek éneklik. Az operettekben és musicalekben viszont már a műfaj kiválóságai szerepelnek.

Mindegyik színész, énekes ismeri a kottát?

–Viccelsz? Általában az órákon tanultakat felvesszük egy diktafonra, és a színész azt hallgatja az autójában, vagy otthon. Ehhez rendkívüli zenei memória szükséges.

Az összes zenés darabot te tanítod be?

–Kertes Anna kolleganómmal felosztjuk egymással a darabokat. Általában évadonként négy zenés darab megy, kettő a nagyszínházban és kettő a Kisfaludy Teremben. Az is előfordul, hogy prózai darabokhoz kérnek tőlünk egy-egy jelenethez illő zenét. Azt egyszer felvesszük, és a rendező utasítása szerint az előadásokon bejátsszák. Tavaly Valló Péter tanár úr rendezte *Farkasok és Bárányok*

előadásába kimondottan már megírt orosz zenéket kellett beletenni a változásokhoz. Szeretek jelen lenni Valló Péter próbáin, mert azok felérnek egy színészmesterség kurzussal. Nem csak a szakmát tanítja, hanem azt is, hogyan kell mindenkinek „megérezni” a színpadot. Prózai előadásokhoz is írtam átvezető zenéket, legutoljára Schwajda György

Csoda

című tragikomédiájához. Ennek a különlegessége az volt, hogy Tasnádi Csaba rendező arra kért, hogy Pierre Degeyter Internacionálé című művét dolgozzam át különböző stílusokban.

Azt szokták mondani, hogy minden művésznek van valami rigolyája. Neked is van?

–A próbafolyamat megkezdése után ki nem állhatom, ha a színészek viccelődnek. Szeretem a jó humort, de mindennek megvan a maga helye. Kollegáim közül a barátaimat is figyelmeztetem arra, hogy állj, ideáig lehetett tréfálkozni, de most már komolyan kell tanulni, mert ha nem így tennék, az a darab rovására menne. Beszélgetésünk elején említettük a Zsivágót, amit mi játszottunk először Magyarországon Forgács Péter kiváló rendezésében. Ez hatalmas felelősséget jelentett, mert be kellett mutatnunk, hogy egy vidéki színház ezt hibátlanul, színvonalasan képes eljátszani. Komoly próbák nélkül ez sem ment volna.

Az, hogy a Győri Nemzeti Színház bemutatkozik a fővárosban, akár az Erkel Színházban a Primavera Fesztiválon, vagy a Margit –szigeten ez növeli a teátrum nimbuszát?

–A győri színház nagyon sok helyen vendégszerepel, és nem csak az Erkel Színházban és a Margit-szigeten. Így a POSZT-on, és a Pesten a Vidéki Színházak Fesztiválján, és mindig nívós díjakban kapnak művészeink.

A Doktor Zsivágó előtt volt egy beugrásod a Bál a Savoyban operettbe. Igaz, hogy az előadás napján közölték ezt veled?

–16 órakor hívott fel a zenei művészeti titkár, hogy Silló István zeneigazgató, karmester rosszul lett Pesten, és azonnal jöjjenek, dirigáljam le az előadást. Nevetve, igent mondtam. Természetesen könnyebbséget jelent egy olyan darab vezénylése, amelynek én vagyok a korrepetitora, s az is, hogy megkaptam Silló István kottáját. Akkor azért kicsit megijedtem, mikor jöttek az első taktusok. Az énekeseket jól ismertem, így Mózes Anitát, Mahó Andreát, Nagy Balázst, és igazából ők „vezényeltek”, és én voltam a közvetítő a zenekar felé. Remekül lement az előadás, ami számomra, mint karmesternek, óriási lépcsőfokot jelentett.

A Beatles vezénylésére viszont kiírtak. Erre az az előadásra mondhatják, könnyűzene, és könnyű énekelni, vezényelni. Valóban így van?

–A „könnyűzene” és „komolyzene” fogalmak nem képesek lefedni a mai magyar zenei valóságot, mert pontatlanok és eleve értékítéletet hordoznak magukban; a valódi különbség értékes és értéktelen között, a szórakoztató zenei tucat-termék és az egyedi művészi alkotás között van. Ez a határ pedig nem az egyes műfajok között, hanem a műfajokon belül található. Nekem, mint karmesternek nem könnyű, hogy összes zenei frázis, megformálás átadása. A rockzenét is lehet jól és rosszul játszani. A Beatles sikerét bizonyítja, hogy közönségünk nagyon szereti ezt a darabot, Silló Istvánnal felváltva vezényeljük, túlléptük a 30. előadást, melyek mind teltházások voltak.

Már beszéltél róla, hogy zenét is szerzel. Legutóbb az esztergomi ferences templomban hangzott el a Komáromi Ünnepi Miséből az Agnus Dei tétel. Hogyan is jött a zeneszerzés nálad? Mi motivált?

–Gyerekként kezdtem el zongorázni, és később természetes módon jött, hogy amikor leültem a zongorához, improvizálgattam. Úgy, ahogy a gyerekek szoktak: mimézisszerűen, össze-vissza. Majd, egyre jobban és komolyabban foglalkoztam zenével, és mikor a Komáromi Kamarazenekar művészeti vezetője lettem, úgy gondoltam, hogy ezt a várost, sőt mindkét Komáromot, meg kell ajándékoznom egy grandiózus zeneművel. Így született meg a Komáromi Ünnepi Mise, melyet kamarazenekarra, női karra és szoprán - és alt szólóra írtam. A városban működik egy kiváló női kar, és szakmai szempontból nekik írtam a misét. Az Esztergomban elhangzott Agnus Dei különlegessége, hogy a tételt átírtam nagyzenekarra.

Miként lehet egy misét úgy megírni, hogy ne legyen túlzottan formabontó, hallatán ne meneküljenek ki az emberek a templomból, de mégis kortárs legyen?

–Akkor jó egy mai kompozíció, ha a régi és a saját egyedi hangzásvilágunkat összevegyítjük. Ez alatt nem azt kell érteni, hogy két sörösdobozt összeütünk, és alatta megy egy Liszt-hangzású zene. Az is tény, hogy a XX. századtól a zeneszerzés Nyugat felé vette az irányt, a musicaljátszásra. A legnagyobb Broadway-zeneszerzők hozták a pénzt a színházaknak. Élő, kortárs zeneszerző koncertjére inkább a vájt fülűek mennek el, vagy akik kuriózumként tekintenek egy bizonyos műre. Nem hiszem, hogy túl sokan hallgatnának autójukban kortárs, komolynak mondott zenét, annál inkább filmzenéket, melyek mind a klasszikus gyökerekből fakadnak. A lényeg, hogy a melódia hallgatható legyen, és ne csak az éppen „ügyeletes” zeneesztétáknak nyerve el a tetszését.

Kivédhető, hogy ne legyél valakinek a követője?

–Aki egyéniség, az nem epigon. Példaképei lehetnek, de ha valakit másol, abból nem születik egyedi zenemű. A művészet pedig összhangban áll a természettel. Így lehet úgy zenét írni, hogy abban benne van a tűz kattogó hangja, a víz hullámzása, az erdő sustorgása. Mindenkit más-más hatások érnek. Az a kérdés, kit hogyan inspirálnak ezek a külső hatások és milyen formában, eszközzel tudja kifejezni belső mondanivalóját.

A miséknek nincs szövegkönyvük, mint az operáknak, musicaleknek, de évszázadok óta vannak meghatározott tételei. Ez nem okoz kötöttséget?

–Úgy próbáltam megírni a Komáromi Ünnepi Misét, mintha színpadi darab lenne. Az összes tétel benne van a misében, de a Credo végét már nem zenésítettem meg, mert a szövegét túl dogmatikusnak találtam. A Sanctust és a Benedictust külön tételnek vettem, mint sok más zeneszerző.

Miséd mégsem színpadi darab, bár mindenhol nagy sikerrel játszottátok, viszont írtál egy meseoperát, az Ali Khodzsa és a bölcs kisiút. Ez már egy megírt mese alapján született?

–Nem is akármilyen mese alapján! Hiszen az Ezeregyéjszaka meséi, a legismertebb arab mesegyűjtemény, amelynek különféle változatait évszázadok folyamán különböző szerzők, fordítók és tudósok állították össze. A szövegkönyv Mikolasek Zsófia munkája, aki egyben a

A központi zenei erő képviselője

Írta: Administrator

2017. szeptember 08. péntek, 10:25 -

---

darab rendezője is volt. Az Egressy Béni Zeneiskola zenekarával és a Mikolasek Zsófia által vezetett színjátszó szakkör tagjaival közösen adtuk elő a művet. Tisztában voltam a gyerekek képességeivel, mégis menet közben kellett korigálni egyes szólamokban, hangszerekben. Arra is ügyeltem, hogy a darab ne legyen hosszabb 45 percnél, éppen egy tanítási óra idejénél, hogy a célközönség, a gyerekek egy helyben végigüljék.

Komárom városát Trianonban gyalázatos módon kettészelték. A meseoperát a határon inneni, a misédet viszont a határon túli Komáromban mutatták be. Ez azt jelenti, hogy az általad vezetett Komáromi Kamarazenekar mindkét városban fellép?

–Természetesen. Évente körülbelül hat nagy fellépésünk van, amiből hármát a Duna túloldalán játszottunk. Már most elkezdjük szervezni a jövő évad koncertjeit, ami igen nehéz munka, a próbafolyamat ennél jóval könnyebb.

A zenekart mindkét önkormányzat támogatja?

–Igen, de megosztva folyik a munka. A Komáromi Kamarazenekari Egyesületnek én vagyok az elnöke, és odaát is működik egy hasonló civil szervezet, a Komáromi Kamarazenekar polgári társulás – csak ilyen formában tudunk önkormányzati és pályázati forrásokhoz jutni, és így áll módunkban fellépést vállalni.

Sokan látogatják a koncerteket?

– Kialakult mára a stabil közönségünk, egyre többen látogatják koncertjeinket, de a sok pozitívum után azért azt el kell mondanom, hogy nem egy alkalommal rászervezték a produkcióinkra – főleg Észak-Komáromban, hiába adjuk le a kulturális bizottságnál előre a műsoraink időpontjait.

Kell versenyezni a közönségéért?

–Nem, mert már ismernek minket annyira, hogyha jegyárasok a koncertjeink, azért nívósan előadott, jó zeneműveket hallhatnak, és a közönség élményekkel telítve távozik. Sosem engedek a minőségből. Szeretünk olyan darabokat bemutatni, amik újak, és ha már játszották is, azokat más formában előadni. Ilyen volt Haydn *Patikus* operája, amit modern rendezésben adtak elő, de a jó ízlés határain belül.

Profikból áll össze a zenekar?

–A két város zeneiskola művész-tanáraiból és a nagyon tehetséges diákokból. Ezzel a régió tehetséges ifjú zenészeinek lehetőséget adunk jövőbeni hivatásuk gyakorlására, sőt a kötelező közmunkát – a győri konzervatóriummal kötött szerződés értelmében – zenekarunkban is elvégezhetik.

Dráfy Mátyás felvidéki magyar színésszel, a Teátrum Színházi Polgári Társulás vezetőjével már készítettem interjút, amikor Felvidéken bemutattátok Erkel Ferenc Bánk bánját, s te voltál a produkció dirigense. Erkel zeneművét évtizedek óta nem játszották Felvidéken. Lehetett ezt érezni a közönség visszajelzéséből?

–2010. augusztus 20-án hatalmas közönségsikerrel és percekig tartó álló vastaps kíséretében mutattuk be Erkel magyar nemzeti operáját Dráfi Mátyás Jászai-díjas, Érdemes Művész rendezésében. Az ünnepi est a Himnusszal kezdődött, mielőtt felcsendültek volna a *Bánk bán* előzenéjének gyönyörű akkordjai. A Teátrum Színház Bánk bán operaelőadása ezután elindult felvidéki körútjára. Később a Teátrummal közösen bemutattuk a *Luxemburg grófját*
t. Mindkét darabot át kellett írnom egy 37 fős zenekarra, hogy a hangzásvilágban ne legyen hiányosság.

A pozsonyi rádióban ezekkel a művekkel léptetek fel?

–Nem, az egy későbbi történet. A Szlovákiai Magyar Zenebarátok Társasága a Szlovák Zeneszerzők Társasága és a Szlovák Zenei Központtal karöltve, 2016. novemberében ünnepi emlékhangversenyt rendezett Pozsonyban a Szlovák Rádió nagy koncerttermében három felvidéki magyar zeneszerző emlékének tiszteletére. A hangversenyen több kórus működött közre, orgona-és zongoraművészek, és én az akkor 50 éves Komáromi Kamarazenekart vezényeltem. Mivel mi a felvidéki magyarság zenei életének is képviselői vagyunk, ezért örömmel fogadtuk, mikor tavaly meghívtak bennünket a Magyarság Háza adventi programsorozatának nyitóhangversenyére.

Ahol Mahler és Telemann művei is elhangoztak. Mennyire nehéz – kis túlzással – egyik nap kortárs musicalt vezényelni, másnap pedig egy Hadyn-operát?

–Ez számomra inkább kihívást jelent, mert mindig más a zenei szövet. Mindig mást tudok nyújtani a zenekarnak, a színháznak, a nézőknek – és ezt szeretem csinálni. Ugyanakkor az, hogy több műfajban is vezényelhetek, kiváló tanulási alkalmat jelent. Nem csak számomra, hanem zenekaromnak is. Ha mindig ugyanazt játszánánk, az egy idő után túlzottan rutinszerűvé válna, és azzal nem fejlődne a zenekar. Ezért szeretnénk jövőre egy barokk operát, Purcell *Didó* ját, Saint-Saëns *Karácsonyi oratórium* át – utóbbinál az orgonát felhangszerelem a teljes zenekarra – előadni. Emellett tervbe vettük két Sztravinszkij –mű eljátszását, *A katona történetét*, és – gondolva a fiatal generációra – a *Pulcinella* bábszínházas verzióját.

Ha nem a győri színház szerződtetett volna korrepetitornak, hanem egy fővárosi, akkor is tudnál

A központi zenei erő képviselője

Írta: Administrator

2017. szeptember 08. péntek, 10:25 -

---

ilyen sok zenei műfajt vezényelni?

–Biztos, hogy nem. Mindegyik fővárosi színháznak megvan a maga profilja. Egyikben szinte csak musicalt játszanak, míg a másikban operákat, nagyoperetteket. Hálás vagyok, hogy a Győri Nemzeti Színház tagja lehetek, mert így az összes színházi zenei stílust megtanulhattam. A győri teátrumot egy rendkívül tehetséges művészekből álló családnak látom, akiknek közös a céljuk és nagyon erős az egymásba vetett bizalmuk.

M.A.